

[Aksel Larsen.]

ministeren for offentlige arbejder sagde den 15. marts i år i folketinget, og hvad undergrundsudvalgets formand sagde i 1939 i folketinget, og jeg har begæret undersøgt, hvad der her foreligger, og hvem der har ret, og stillet et spørgsmål desangående, men man har nægtet at fremme det.

Jeg ved ikke, om der er nogle af de tilstedeværende ærede medlemmer, som erindrer — der er jo ikke ret mange tilstede; det er iøvrigt typisk i en sag, der er så vigtig, og hvor udvalgsarbejdet har været så mangelfuldt, og hvor derfor behandlingen i folketinget må være særlig betydningsfuld, at der er så få medlemmer tilstede —, men måske er der alligevel nogle af de tilstedeværende, der erindrer, at i efteråret 1935 måtte statsministeriet frem og anmode om ændring i undergrundsloven med det formål at skabe muligheder for at give mr. Ravlin eneretsbevilling på efterforskning og indvinding af råstoffer i hele Danmarks undergrund. Forholdet er imidlertid, at før dette forslag til ændring i undergrundsloven blev fremsat i folketinget, var der allerede givet en videregående eneretsbevilling til mr. Ravlin. Jeg har derfor i udvalget ønsket at stille det spørgsmål, om det kan oplyses, om denne videregående eneretsbevilling, som statsministeriet gav mr. Ravlin, var givet i overensstemmelse med rigsdagens undergrundsudvalg. Men ikke engang det vil man være med til at skaffe oplyst.

Den lovændring, der blev foreslået i 1935 og gennemført i begyndelsen af 1936, var formet således, at man kunne forlange, at danske grundejere, der selv kunne ønske at efterforske og eventuelt indvinde råstoffer i undergrunden under den overflade af jorden, de selv ejede, skulle forpligte sig til som indledning til efterforskningen at lade foretage seismiske og lignende undersøgelser. Man forklarede dengang i folketinget, at det var et yderst rimeligt krav; man kunne ikke have, at de pågældende skulle, om jeg så må sige, båndlægge deres stykke af undergrunden, uden at de var i stand til at foretage disse forudgående seismiske eller lignende undersøgelser. Det har interesseret mig, om man nogensinde fra statsministeriets eller det faste undergrundsudvalgs side har forlangt, at mr. Ravlin, der fik eneretsbevilling for hele Danmark, skulle foretage sådanne seismiske undersøgelser. Jeg har derfor stillet spørgsmål herom. Man har nægtet at fremsende det. Det stilles hermed og besvares formodentlig heller ikke. Det er heller ikke nødvendigt,

for såvidt jeg har kunnet sætte mig ind i sagen ved at studere de for mig tilgængelige materialer, har man ikke forlangt noget sådant af mr. Ravlin. Han har overhovedet ikke foretaget sådanne undersøgelser.

Iøvrigt har man stillet Danmarks geologiske undersøgelses materialer til rådighed for ham og sagt, at det kunne vistnok betale sig at bore ved Kolding, hvor det nu er konstateret, at der overhovedet ikke findes salt. Og da mr. Ravlin ikke var tilfreds med dette og sagde: jeg ønsker, at tyske geodæter skal foretage seismiske undersøgelser fra Danmarks sydgrænse og op til en linie Vejle-Varde, var statsministeriet straks parat til at forlange en bevilling på 31 000 kr., således at staten kunne betale for, at to tyske geodæter foretog seismiske undersøgelser og opmålinger på dette område, hvilket må være så meget mere påfaldende, som man jo regnede, at Danmarks militære forsvarslinie mod syd gik i Vejleå-dalen, og det var altså terrænet fra grænsen til Vejleå-dalen, disse tyske geodæter skulle bevæge sig i, hvad de skulle betales for af den danske stats penge. Mr. Ravlin har ikke foretaget nogen seismiske undersøgelser. Den mand, man har givet eneret på hele Danmarks undergrund, skulle ikke foretage nogen seismiske undersøgelser. Ønskede man dem foretaget, skulle den danske stat betale derfor. Men hvis der kom en almindelig gårdejer med en gård på 50 tdr. land og sagde: jeg kunne godt tænke mig at bore i min egen jord, så kom staten og sagde: ja tak, men har du råd til at lade foretage seismiske undersøgelser, forinden du begynder at bore, ellers kan du ikke få lov. Det er en ganske mærkværdig forskelsbehandling af en dansk statsborger og en amerikansk kapitalist eller, for at sige det mere korrekt, en amerikansk spekulant.

Det er mig bekendt, at i medfør af lovændringen af 1936 stillede statsministeriet sig på det standpunkt, at hvis en dansk grundejer ønskede at udnytte den teoretiske mulighed, der var for, at han kunne foretage efterforskning og eventuel indvinding af råstoffer i undergrunden under sin egen ejendom, skulle han på forhånd stille en bankgaranti på 400 000 kr. som bevis på, at han økonomisk var i stand til at magte opgaven.

På baggrund af dette interesserer det mig unægtelig, hvorfor statsministeriet aldrig har forlangt, at mr. Ravlin skulle stille garanti for, at han ejede fem flade øre til at foretage sine undersøgelser for. Sådant